Skandinaviens Stjerne

NR. 1 JANUAR 1956 105. ÅRGANG

København grens kirkebygning.
Indviet 14. juni 1931.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1 JANUAR 1956 105. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12. København F.

Junius M. Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab 3
Nytårshilsen 4
Angående tro 5
Indbinding af Stjernen 1955 6
Aarhus nye kirke 7
Kirkebygning i Skive 9
Grenskonferencerne 11
Ny missionspræsident 11
En beret om turen til Schweiz 12
Distriktspræsidentkonference 17
Er Mormons Bog Guds ord? 17
Nyt fra hjælpeorganisationerne 20
Kredslærernes budskab 25
Kredslærerindernes budskab 26
Personlige nyheder fra nær og fjern 27
Fra missionsmarken 27

Har De husket at forny Deres abonnement på Stjernen?

Prisen for et helt år er kr. 8,50 i Danmark, og $ 2.00 i udlandet, frit tilsendt. I Danmark bedes beløbet venligst indbetalt på postgirokonto nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive »Stjernen«.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

Vi bør læse skrifterne noget mere. Kristus sagde: »I ransager skrifterne, fordi I mener i dem at have evigt liv; og det er dem, som vidner om mig.« (Johs. 5:39).

Vi må læse skrifterne, hvis vi skal gå til den eneste sande Gud og Jesus Kristus, som han har sendt. Vi må læse skrifterne, hvis vi vil vide, hvilken slags Gud vi dyrker. Vi kan dyrke et træ eller en sten eller et billede, lavet af menneskehænder, eller en eller anden ukendt Gud, men hvis vi undlader at læse Det gamle og Det nye Testamente og ikke lærer den eneste sande Gud at kende, kunne vor gudsdyrkelse være lavet af mennesker, og hvis det er tilfældet, kan vi ikke vente, at den skal kunne være os til megen nytte.

Vi kan tro på åbenbaring, men hvis vi ikke læser og studerer skriften, ved vi ikke, hvad en åbenbaring er eller hvorledes den kommer. Jeg er vis på, at Frelseren vidste, hvad der var godt for os, da han sagde: »Lær visdom i jeres ungdom«. Hvorledes kan vi opnå et vidnesbyrd om evangeliet, hvis vi ikke læser og studerer skrifterne? En af grundene til, at han befalede sine tjenere at skrive de ting ned, som han åbenbarede til dem, er, at så kan vi læse Herrens ord og vilje til menneskene. Moses skrev de fem første bøger i Bibelen, så vi kunne lære om jordens skabelse, om Adam og Eva og om Gud selv. Herren skrev De ti Bud, så alt folket på jorden kunne læse dem. Der er ingen måde, vi kan få uddannelse på, undtagen ved at læse, så lad os læse skrifterne, for i dem tror vi, at vi har evigt liv. Da Paulus skrev alle sine breve, var det hans hensigt at få folket til at læse dem, og det er det samme med resten af Bibelen. Jeg tror ikke, der er nogen anden bog, der er blevet læst mere og forstået mindre end Bibelen, og grunden kan ikke være nogen anden, end at vi ikke kan tage den, som den er skrevet, men vi lægger vor egen fortolkning i de ting, der er skrevet. Bibelen er skrevet tydeligt nok, hvis vi blot vil tage den, som den er skrevet og ikke lægge vor egen fortolkning til det. der er skrevet. Husk dette: Hvad der angår Gud, forstås ved Guds Ånd.

Jeg læste i »The Millennial Star« en artikel med titlen »Læs Mormons Bog«, og jeg vil gerne slutte med at citere den her.

Læs Mormons Bog.

Fængslende, opmuntrende eventyrberetninger og inspirerende åbenbaring venter Dem, hvis De læser Mormons Bog på denne måde:

1. Læg mærke til, at den er delelig i 12 mere eller mindre lige store dele: 1) side 1—43; 2) 44—98; 3) 98—122; 4) 122—177; 5) 177—215; 6) 215—248; 7) 248—289; 8) 289—325; 9) 325—360; 10) 361—411; 11) 412—432; 12) 432—471.

2. Beslut at læse en del hver dag og at læse hele bogen færdig i løbet af 14 dage.

3. Læs først hovedsagelig for at få fat i historien — kronologien — begivenhederne og hændelserne. Træng frem med kraft, og se kun efter historien. Spring alt det andet over denne gang. Prøv endnu ikke på at forstå enkeltheder ved andre ting.

4. Begynd derefter for anden gang, og denne gang skal De finde og lægge mærke til alle henvisninger til Jesus Kristus i alle forekommende benævnelser, som f. eks. Guds Søn, Messias, Immanuel, Frelseren, Forløseren, Guds Lam, så vel som til hvert vers, der klart hentyder til ham.

5. Når De er færdig med at læse anden gang på denne måde, så læs den igen på kraft, og se denne gang efter udtryk for lærdomme, principper, ordinancer og tanker, og sæt mærke ved alle de skriftsteder, De finder.

Hvis De vil gøre dette med et beslutsomt, fast og vedvarende forsæt, således som folk med en fast karakter får sig selv til at arbejde, vil De gøre de mest opmuntrende og forbavsende opdagelser.

Så vil De vide, hvorfor Mormons Bog er af så stor betydning for gengivelsen af Jesu Kristi evangelium. Så vil De også vide, hvorfor Mormons Bog er et så åndsbeslægtet supplement til Bibelen.

Ydermere vil De elske vor Herre Jesus Kristus med endnu større ærefrygt og inderlighed.

De vil vide, at han i sandhed er Kristus, den levende Guds Søn, og at Mormons Bog virkelig er Guds ord.

De vil være enig med titusinder andre mennesker om, at disse ting er sande, og at Mormons Bog kom til menneskeheden i disse dage af menneskehedens historie her på jorden gennem Guds gave og kraft.

Og De vil af hjertet være enig i, at Joseph Smith, det menneskelige redskab i Herrens hænder ved gengivelsen af Mormons Bog, virkelig er en Guds Profet.

Læs Mormons Bog på denne måde, og i løbet af tre gange fjorten dage vil De have beriget Dem selv for altid.

(Fra The Millennial Star).

Junius M. Sorensen, missionspræsident.

Nytårshilsen

Til alle søskende og venner i den danske mission vil vi gerne udtrykke vor dybe taknemmelighed for og påskønnelse af det store arbejde, der er udført i det forløbne år, og for al den fremgang, der er opnået. Vi er taknemmelige for Deres hengivenhed i den vidunderlige sag, som vi alle tager del i.

Vi takker Dem for Deres kærlighed, Deres loyalitet og det gode samarbejde, De har ydet os. Det er ved at arbejde sammen i kærlighed, enighed og harmoni, at vi vinder styrke og at arbejdet er i stand til at gå fremad.

Vi beder, at Herren vil velsigne Dem alle i det år, der kommer, og må De finde, at den største glæde, lykke og tilfredshed kommer ved at tjene i Herrens værk.

Et glædeligt nytår til hver og en, og må fred altid dvæle i Deres hjerte og Deres hjem.

Deres hengivne

Junius M. og Mary G. Sorensen.

Angående Tro

Af *Præsident David O. McKay.*

Menneskets livsløb omfatter tre faser: det som var, det som er og det som vil komme. Mormonismen betyder for mig den sande filosofi i disse tre stadier af tilværelsen. Den forklarer fortiden, den er en sikker vejledning i nutiden, og den åbenbarer fremtiden.

Den giver mig en forsikring om, at Gud virkelig er min Fader, og at jeg derfor må have arvet hans udødelighed. Denne forklaring om min oprindelse er et anker for min sjæl midt i de ubestemte, aldrig hvilende teorier, der fremsættes, når man forsøger at forklare menneskets oprindelse. Hvad menneskets forudtilværelse angår, glæder jeg mig ved den kendsgerning, at »han var i begyndelsen hos Faderen«.

Min tro betyder en aldrig svigtende vejleder gennem den nuværende tilværelse, en endelig løsning på livets problemer. Den lærer mig, at kun gennem personligt arbejde kan man opnå sand fremgang og lykke. Kun gennem renhed i tanke, ord og handling kan vi tilfulde nyde Herrens inspiration. Der er intet fødselsaristokrati i Guds rige, ingen virkelig evig belønning til en person på grund af en andens udmærkede karakter. Enhver må udarbejde sin egen frelse. Dette liv er i sandhed en have, hvor enhver samler frugt af den sæd, han selv sår. Hvis han sår ukrudt, vil han høste ukrudt. Hvis han sår blomster og nyttig sæd, vil smukke blomster og en rig høst være hans belønning. Men en rig høst kan kun blive resultatet af samvittighedsfuld, klog dyrkning.

Skønt jeg kun har haft nogle glimt af evangeliets fylde, indbefatter det for mig alle de nødvendige betingelser for den fysiske, moralske og åndelige udvikling i dette menneskeliv. Lydighed mod evangeliet betyder lydighed mod sundhedens og lykkens love. Det betyder at holde legemet rent og ubesmittet og ånden i harmoni med det uendelige.

Min tro er en bestandig inspiration til altid at søge sandheden, altid at søge efter det, der er »dydigt, elskeligt, hvad der har godt lov eller er prisværdigt.«

Min tro såvel som mit hjerte forsikrer mig, at det dyrebareste eje, et menneske har, er hans familie. I evangeliet har vi den guddommelige forsikring, at slægtskabsbåndene vil overskride dødens grænser og fortsætte gennem evighedens evighed. Derfor betyder min tro mere for mig end noget andet i verden; for den giver mig den forsikring, at når ægteskabsløftet bærer det hellige præstedømmes segl, er det lige så evigt som kærligheden, lige så varigt som ånden.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev oprettet gennem myndighed og ved personlig medvirken af Frelseren, som atter åbenbarede for Profeten Joseph Smith menneskets sande slægtskab til dets Skaber. Mennesket er i ånden bogstaveligt afkom af Guddommen, og

lige så vel kan han, ved lydighed mod livets love, blive sin Fader lig i alle væsentlige karaktertræk og magt.

Troen er, hvad verden behøver i dag, tro på, at der er en Gud i himlen, som er virkelig, ikke blot en kraft, men en Fader, som hører bønner og besvarer dem.

Tro på Gud kan naturligvis ikke blive andet end en personlig tro. Den må være din; den må være min; og for at være virkningsfuld må den udspringe fra sindet og hjertet. Ethvert menneske ville gøre vel i at bede med Emerson: »O, Gud, gør mig villig til at være villig til at gøre din vilje.«

Troen er det princip, som drager vor ånd til samfund med den højere ånd, som kan få os til at huske alt, kan vise os de ting, der skal komme, og lære os alting. Få os til at erkende, at Ånden er en spore for den oprigtige sandhedssøger.

Evangeliet er derfor for mig den sande livsfilosofi. Den omfatter vor fødsel, som kun er »søvn og glemsel«, vor nuværende eksistens, som er den skole, hvor vi gennem erfaring skal lære livets store lektie, og vor fremtid, som, hvis vi går fremad med ære, er en stadig udvikling, hvor vi som fremadskridende væsener kan leve i Guds evige riger for evigt. »Stjernerne kan svinde bort, solen selv blive svag af alder og naturen forsvinde, men mennesket skal blomstre i udødelig ungdom, uskadt midt iblandt elementernes krig, tingenes ruiner og verdeners undergang.« Præsident *David O. McKay.*

Indbinding af Stjernen 1955

Stjernen for 1955 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1954 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til samme pris som sidste år, *kr. 6,50.* Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de »Stjerner«, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret *inden den 1. februar.*

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen, kr. 8,50, altså ialt *kr. 15.00 i Danmark, $ 3.00 i udlandet,* frit tilsendt.

Bøgerne kan leves i farverne *brun, rød* eller *blå.* Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres *brun* indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidigt med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

Vi har nogle få indbundne eksemplarer af *»Stjernen« for 1952, 1953* og *1954* tilbage; de kan fås til samme pris, kr. 15,00 i Danmark, $ 3.00 i udlandet.

Aarhus nye kirke

Indvielsen af byggegrunden.

Søndag den 27. november 1955 var en betydningsfuld dag i Aarhus grens historie, for den dag indviedes byggegrunden til den nye kirkebygning, der vil blive rejst i Langenæs Allé.

Tegning af den nye kirkebygning i Aarhus.

Højtideligheden indledtes med, at grensforstanderen, ældste Henry Larsen, bød alle de fremmødte hjertelig velkommen. Efter sangen »Hav tak for Profeten, du sendte« og bøn ved broder Lauritz Larsen talte først distriktspræsidenten, ældste Blaine P. Jensen, som fremhævede, at det var en stor dag for menigheden i Aarhus. Her vil blive bygget et hus, som Kirkens medlemmer vil besoge flittigt. Bygningen af denne kirke skal være en mission for alle mennesker her i Aarhus. Han sluttede med at bede Gud velsigne vort arbejde.

Derefter talte missionspræsident Junius M. Sorensen, der sagde, at den nye kirke ikke bliver bygget, fordi der ikke er plads i den gamle, men fordi den gamle kirke ligger i uheldige omgivelser. Den nye kirke kommer til at ligge frit og skont og vil mere end den gamle kirkebygning være et sted, som kan repræsentere evangeliet på den rette måde. Han sluttede med at bede Gud velsigne byggearbejdet.

Broder Arthur Haun talte derefter og sagde, at det var med stor glæde, at vi i dag var samlet her. Det er et længe folt onske, som her opfyldes, men det er også med et vist vemod, at vi, og vel nok især

Fra indvielsen af byggegrunden i Aarhus.

vi ældre, tænker på at forlade den gamle kirke, hvor vi har haft så mange gode stunder. Men udviklingen lader sig ikke standse, og jeg håber, at bygningen af den nye kirke må være signal til en stor fremgang for Aarhus gren. Til slut bad han Gud velsigne arbejdet.

Indvielsesbønnen blev holdt af 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, der bad Gud velsigne grundudgravningen, støbningen, opmuringen og arbejdet med taget, så hele arbejdet måtte forløbe uden uheld.

Missionspræsident Junius M. Sorensen tog derefter det første spadestik.

Grensforstanderen, ældste Henry Larsen, takkede alle de tilstedeværende, fordi de var mødt så talrigt op, og højtideligheden sluttede med sangen »Pris Gud, fra hvem hvert gode kom« og bøn ved broder Martin Sørensen.

Tilstede ca. 80.

Kirkebygning i Skive

Indvielse af byggegrunden.

Myndighederne har nu givet tilladelse til, at vi opfører en kirkebygning i Skive, og mandag den 28. november 1955 blev den byggegrund, som Kirken allerede for nogen tid siden har sikret sig, indviet.

Højtideligheden indledtes med sangen »Hav tak for Profeten, du sendte« og bøn ved broder Orla Pedersen. Ældste Ronald R. Jensen bød de søskende og venner, der var tilstede, velkommen, hvorefter distriktspræsidenten for Aalborg distrikt, ældste Enoch Henriksen, talte og udtrykte sin glæde over, at Skive nu kunne få bedre lokaler at mødes i end det, de hidtil havde måttet tage til takke med.

Så talte missionspræsident Junius M. Sorensen, som også glædede sig over, at de trofaste søskende i Skive nu kunne få bedre forhold at arbejde under, og udtrykte håbet og ønsket om, at den nye kirkebygning kunne repræsentere Kirken på en sådan måde, at det ville fremme evangeliets sag i Skive.

Præsident Sorensen tog det første spadestik, hvorefter 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Grant R. Ipsen, holdt indvielsesbønnen. Han bad Gud velsigne arbejdet med opførelsen af bygningen, så intet ondt måtte ske, medens det stod på.

Højtideligheden sluttede med »Kom hellige« og bøn ved broder Aage Dahl.

Tilstede 26.

Efter højtideligheden blev der serveret forfriskninger i søster Maren Damgaards hjem.

Grenskonferencerne

afholdes som følger:

Aalborg	8. januar.
Vejle	8. januar.
Amager	8. januar.
Herning	15. januar.
København	29. ~~15.~~ januar.
Frederikshavn	22. januar.
Randers	22. januar.
Odense	22. januar.
Hjørring	29. januar.
Horsens	29. januar.
Fredericia	15. ~~29.~~ januar.
Aarhus	5. februar.
Slagelse	5. februar.
Esbjerg	5. februar.
Skive	12. februar.
Silkeborg	12. februar.
Kolding	12. februar.

Ny missionspræsident

Fra Det Første Præsidentskab har vi fået meddelelse om, at en ny missionspræsident er blevet kaldet til den danske mission.

Den nye præsident er *Holger P. Petersen*, som i årene 1926—1928 fuldførte en mission i Danmark. Præsident Petersen er 53 år gammel og vil ankomme til Danmark omkring den 1. februar. Han vil være ledsaget af sin hustru samt en 19-årig datter og en 17-årig søn.

Vi byder præsident Petersen og hans familie hjertelig velkommen til den danske mission!

EN BERETNING OM *turen til Schweiz*

Af *Inger M. Fischer.*

(Fortsat).

Snart er vi ved *Würtzburg.* Vi korer langs med umådelige vinmarker, anlagt på terrasser, der er indhugget i klipperne — det er et storslået syn. Hist og her, hvor der er et fremspring i en klippe, er der anbragt en Kristusfigur, rimeligvis for at »velsigne« vinhøsten. Disse klipper, som også danner indkørselen til Würtzburg, gor et mægtigt indtryk på den, der oplever dem for forste gang.

Würtzburg har 85.000 indbyggere og var før krigen en af de mest velbevarede, rige barokbyer. Under den sidste verdenskrig blev 75 % af den ødelagt, og dermed gik mange af de store kunstskatte tabt. Der er gjort meget for at genopbygge byen, men den vil aldrig blive den samme som for. Det skærer i en at se alle de ruiner, alle de ødelagte hjem; igen kan man se ukrudtet vokse i stuerne, ja, hele små træer. Det har været uoverkommeligt at grave sig igennem de nedstyrtede mure for at finde alle de omkomne, så man har måttet overhælde ruinerne med læsket kalk for at udslette sporene af dem. Sporvognene her forekommer os at være fuldstændig oldnordiske. Linie 8 er flot ved siden af disse!

Ved De, hvor mange kirker, der er i Würtzburg? Der siges *98!* Så kan man godt forstå, at general Eisenhower, som er en god kristen, vægrede sig ved at bombe byen i 1943. Men han måtte til det; krig er ubarmhjertig, og der fandtes mange værdifulde fabrikker i Würtzburg (kuglelejer f. eks.), og så satte han ind med 1200 maskiner, hvoraf 469 blev skudt ned. Dette var flere, end han nogensinde før havde mistet — men ingen af kirkerne blev odelagt! Vi må ikke glemme, at Würtzburg er fodebyen for opfinderen af X-strålerne, Röntgen. Vi får også lejlighed til at beundre den gamle fæstning, Marienburg, fra alle sider, som den ligger der ved Mainflodens bred, men naturligvis højt oppe, som alle borge og fæstninger og slotte gor det. Der er en egen stemning over disse gamle ting — skoletiden rykker ind på os, da vi sad og terpede navne og årstal — vi har dem helt inde på livet nu.

Men vi skal stadig videre — og om aftenen oplevede vi det, vi vel nok alle vil kalde for et af turens hojdepunkter: *Rothenburg ob der Tauber.* Man føler det, som om man havde fået lykkens galoscher på og havde ønsket sig tilbage til riddertiden eller middelalderen......... I hvert fald følte vi det, som vi var kommet til eventyrland: farver og romantik, som kun malere og Walt Disney kan fremtrylle. Man *skal* have oplevet det for at kunne tro det. Vi var nu også særlig heldige, idet vi ankom om aftenen, hvor projektorer var sat på rådhuset, kirken osv., det var idyllisk, det var fortryllende, man var langt, langt borte fra nuet. Ganske stille gik vi gennem gaderne og bare nød det,

Byport i Rothenburg.

for det ville hurtigt være forbi. Farver, blomsterduft, mosgroede mure med roser, snævre gader, blomsterkasser ved alle vinduer, smukke, gamle brønde, der stadig er samlingsstedet for byens indbyggere (men hvis vand det absolut frarådes at drikke!!), alt dette skal *opleves*. Vi kom dertil ad den vej, der kaldes for »den romantiske«, og det med rette. Vi står højt oppe ved en af byportene og ser ud over et storslået landskab. Det bliver så stille i en ved synet af al den skønhed. Byporten, vi skulle igennem, var så smal, at det var med nød og næppe, vi kom igennem.

De af os, som overnattede på hotel »Bären«, blev vækket ved morgensangen fra Jakobi-kirken, der ligger bag hotellet. For enden af denne kirke er der en meget stor grotte med figurer udhugget i sten og forestillende Kristus med sine disciple i Gethsemane have.

En anden ting, der fanger opmærksomheden, er en træplade opsat på muren ved den blandt missionærerne så »berømte« St. Georgbrunnen (en stor brønd på torvet). Der er en inskription på den, der siger sådan noget som: »Vi kræver vore koncentrationslejrfanger tilbage«. På hver side af denne plade er der et lille stativ, hvori der om aftenen stikkes brændende fakler. På bænken nedenunder ligger der blomsterbuketter. Et lille sorgmodigt billede midt i al idyllen. Rothenburg gik ikke ram forbi under krigen; den blev bombet i 1945, men den materielle skade er ikke særlig iøjnefaldende, fordi alle bygninger er bygget op igen, nøjagtig som de var for ødelæggelsen.

Parti fra Rothenburg.

Måske skulle vi lige bemærke, at hotellet var *dejligt,* hvad de forøvrigt var alle steder, med en enkelt undtagelse, hvor både dyner og senge var for korte. Ellers var det modsatte tilfældet: vi lå i kæmpestore senge med do. dyner! Den varme mad og morgenmaden var også upåklagelig, men frokostpakken, nå ja...... de forvænte danskere!

Næste morgen var der lidt tid til sight seeing, til at nyde romantikken ved dagslys; det tabte den ingenlunde ved: blomsterkasser ved *alle* vinduer (vi har aldrig set så store fuchsier, som i disse kasser) — og solen var så venlig at bryde frem og forgylde hele sceneriet. Vi var også udenfor byporten og nyde udsigten fra muren; vi var højt oppe i mere end een forstand.

Da vi igen entrede busserne, kom tjenerne til og vinkede farvel med danske og amerikanske flag — det var meget sødt!

Vi tager turen mod syd, og efter en stund falder det sædvanlige spørgsmål fra vor leder, om vi har de tre P'er med (pas, penge og papirer).

Nåda, der er en lille en, der bliver hed både om ørerne og i kinderne! Hvor var hans pas? Det måtte være i banken i Rothenburg, der efter at have vekslet dollars til de her så uundværlige mark og pfennig, havde »glemt« at give ham passet tilbage. Men frem og tilbage er som bekendt lige langt, — og det viste sig virkelig også, at det *var* banken, der ikke havde tænkt sig om.

Der var også et par stykker, hvis ure netop den morgen var bagefter, eller de havde måske bare »misforstået« tidspunktet for afrejsen; de var i hvert fald lidt forsinket, og præsident Sorensen fandt

det nødvendigt at påtale, at hvis man ikke kunne passe tiden, ville man for eftertiden efterlade efternolerne, så kunne de selv »tage billetten« til Bern. (Det nænner han jo slet ikke alligevel!).

Vi korer gennem Dinkelsbühl og Nördlingen, der ligesom Rothenburg ligger som næsten uberørte idyller med de mest fortryllende gadebilleder, maleriske tårne, gamle brønde og mosgroede mure med roser. Kun en maler kan med sine farver beskrive dem, og selv da vil rosenduften og den hele atmosfære mangle.

Det var bornene i Dinkelsbühl, som reddede byen fra ødelæggelse under 30-årskrigen, idet de i samlet trop gik den fremrykkende hær i møde og bad om nåde.

Naturen her er meget forskellig fra den, vi så igår; landet er fladt. Det er stadig studene — og kvinderne — der dominerer markarbejdet. De førstnævnte trækker ploven, de sidste spreder...... næringsstoffer. Begge parter lader sig gerne forevige, især da de får at vide, at de gennem de tilstedeværende ca. 100 amerikanere vil blive berømte over det meste af De forenede Stater. Det er høst, og derfor er naturligvis alle kræfter mobiliseret, men det er ikke alene ved dette arbejde, kræfterne forenes. Vi så et sted et hus under opførelse: Hele familien var anbragt på en stige fra nederste trin til taget, og tagstenene blev rakt til den nederste og fra ham hele vejen op!

Byerne, vi skal igennem, har så smalle gader, at to busser ikke kan passere hinanden, og da disse gader kan være ret lange og krogede, undres man over, hvorledes trafikken i det hele taget kan afvikles. Betegnende er de mange byporte, man skal igennem. Vi er på vej til Ulm, kører langs den så højt besungne »blå Donau«, som er alt andet end blå, vi ville kalde den lerfarvet! Men det blå kommer måske frem senere. Aldrig før set: I Günzburg i et glarmestervindue et Kristusbillede, stort, *med vinger*. Det gør et sært indtryk. I denne by måtte vi også ned ad en lang, smal, brat gade og gennem en byport.

Det myldrer med kirker, men kønne er de ikke, i hvert fald ikke udvendigt. Mange af dem ligger meget højt.

De små landsbyer, vi kører igennem, ser meget fattige ud. Vasketøj hænger lige op ad møddingen. Et sted var der ikke eet reelt lagen i hele vasken, men det er naturligvis kun anerkendelse værd, at tøjet var lappet.

Det har været uklart vejr længe, men nu smiler solen igen til os. Som for nævnt er der blomster og nu også kornaks ved alle madonnabilleder og krucifikser. Madonna er mange steder malet på husvæggen i legemsstørrelse. Vi kommer igennem en by, hvor der var mange flerfarvede bannere ude, også fra kirketårnet. Da vi passerer kirken, kommer folk netop derfra, så vi regner ud, at det er høst- og takkefest.

— — —

Domkirken i Ulm kan rumme 30.000 mennesker, og så kan de endda tage gæster med sig. Der blev bygget på den i 6 århundreder; det giver jo et lille begreb om, hvilket kæmpemæssigt bygningsværk det er.

Det er den næststørste kirke i Europa, Kølnerdomen er den største. Tårnet er imponerende i sin kolossale højde: 161 m. Der var kun 15 min. til at strække benene i, så der er ikke mere at fortælle om det ophold.

Luften er mere frisk hernede — vi kommer fra sådan en underlig fugtigvarm luft — men ellers er klimaet som derhjemme. Haverne er fyldt med georginer og spiræa.

Folk her er nøjsomme at dømme efter madpakkerne, men middagsmaden er upåklagelig. Frugten har indtil nu ikke været så god som derhjemme, bortset fra nogle lække kæmpeæbler, vi købte på torvet i Donauthal. Tomaterne er meget store, men ikke lækre at se på, og der er ingen billighed på færde.

Videre, videre, videre...... Ih, hvor er granerne høje hernede. Der er mange *små* huse hernede; de ser fattige ud, men krucifiks på husmuren *skal* de have, og om samme ved vejkanten er aldrig så frønnet, ældet og brostfældigt, så *er* der blomsterbuketter. Det er ikke ualmindeligt at se vejen kantet med frugttræer.

Weingarten kan prale med at have Europas største orgel med 6566 piber. Kirken, det står i, er bygget i barokstil fra det 17.—18. årh. Den har 55 klokker. Egentlig er den et kloster fra det 9.—10. årh.; den ser mærkelig ud, stilen er kendelig på de runde former; vi synes nu mere, det ligner et fængsel, man har sat tårne og kupler på. Efter at være kommet igennem *Ravensburg*, har vi en ny oplevelse: vi kører igennem lange strækninger med humlehaver og frugtplantager. Humle ligner vinranker — på afstand — blot meget højere. Mænd og kvinder sidder på stole mellem rækkerne med sække foran sig, hvori de lægger de blade, de piller fra rankerne. Træerne bugner af frugt, enhver kan vist for den sags skyld tage, hvad de vil have, men man ser ikke nogen gøre det. *Friedrichshafen* får os til at tænke på »Graf Zeppelin«; et ungdomsherberge bærer dette navn.

Bent Jensen fortæller os, at i hele den egn, vi lige er kørt igennem, bor »de allerbedste mennesker«. De er yderst gæstfrie. Hvis vi ellers kunne se langt nok, ville vi kunne se over til Ober Ammergau, De ved, med passionsskuespillene. Men vi skal til dagens endestation, som hedder Lindau, grænsestationen til Østrig. Vi må indkvarteres på 4 hoteller! Et af dem ligger temmelig langt udenfor byen og minder mere om det, vi kalder en kro end om et hotel, men så vidt vi kan se i mørket, er det hyggeligt, og de, der boede der, var glade for det. På dette sted holdt vi korøvelse om aftenen, den første og også den sidste, på de sange, vi skulle synge i templet. Sig nærmer tiden......

Vi starter fra Lindau kl. 8,45 næste morgen. Det er svært at holde notaterne ved lige. Man suger til sig af al den skønhed, der omgiver en, nyder den friske morgen, og kan vel faktisk slet ikke forstå, at dette er virkelighed og ikke blot en drøm. »Når vi skal til Schweiz«...... sådan har det lydt utallige gange i hvert fald det sidste år, og nu er vi lige ved vore drømmes opfyldelse.

(Fortsættes).

Distriktspræsidentkonference

I forbindelse med indvielsen af byggegrunden til den nye kirkebygning i Aarhus afholdtes den 27. november en distriktspræsidentkonference, hvor de fem distriktspræsidenter i den danske mission mødtes med missionens præsidentskab. Nedenstående billede er taget fra denne konference og viser: stående fra venstre til højre: distriktspræsident *Enoch Henriksen,* Aalborg distrikt, præsident *Grant R. Ipsen,* 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, distriktspræsident *Blaine P. Jensen,* Aarhus distrikt, dstriktspræsident *Charles Cochrane,* København distrikt, og distriktspræsident *Marlin R. Andersen,* Odense distrikt; siddende fra venstre til højre: *Gerald A. Jensen,* Esbjerg distrikt, præsident *Ejnar Nielsen,* 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, og missionspræsident *Junius M. Sorensen.*

Er Mormons Bog Guds ord?

Af *Jakob Jensen,* København.

»Stjernen«s redaktion sagde en dag til mig, at nogle medlemmer havde spurgt, hvornår der kommer noget om Mormons Bog. Dengang jeg begyndte, skrev jeg, at jeg gennem Bibelen ville bevise, at Mormons Bog var Guds ord, og når man vil bevise noget, må man begynde fra begyndelsen. Som jeg skrev, var Abraham, Isak og Jakob af Herren blevet velsignet, således at i deres sæd eller slægt skulle alle jordens slægter velsignes. Alle de, der ville leve efter Guds befalinger og holde præstedømmet, skulle blive medarvinger til deres velsignelser (1. Mosebog 12:2—3). Læs også 1. Mosebog 28:10—22. Jakob

havde den store velsignelse at få 12 sønner. Josef, Jakobs første søn med Rakel, havde to sønner, Manasse og Efraim. De blev adopteret af Jakob, som nu hed Israel, og han satte Efraim som den førstefødte i Israel. (1. Mosebog 48:1—5, 20).

Nu kommer der snart noget om Mormons Bog. Det var nemlig Efraims og Manasses slægt, der blev kaldet af Herren til at drage ud af Jerusalem og siden til Amerika. Lehi var af Manasses slægt, Ismael af Efraims slægt.

Lehi havde fire sønner, Laman, Lemuel, Sam og Nephi. Ismael havde to sønner, der havde deres hustruer med. Desuden var der fire døtre, der siden blev gift med Lehis sønner. På rejsen fødte Lehis hustru en søn, der fik navnet Jakob. Alt dette kan læses i Mormons Bog. — Følg ligeledes med i Bibelen i de angivne bøger, kapitler og vers.

(Fortsat fra sidste nummer).

Så kom Moses og Aron hen til kong Farao og sagde: »Så siger Herren, Israels Gud: Lad mit folk rejse, for at de kan holde højtid for mig gennem ørkenen«. Farao sagde: »Hvem er Herren? Jeg kender ham ikke, og jeg vil ikke lade israeliterne rejse.« Så svarede de: »Hebræernes Gud har mødt os; tillad os nu at drage tre dagsrejser ud i ørkenen og ofre til Herren vor Gud, for at han ikke skal slå os med pest og sværd!« Men kongen sagde til dem: »Hvorfor vil I, Moses og Aron, forstyrre folket i dets arbejde? Gå til eders trællearbejde!« Han sagde endda: »Folket er så vist dovent nok, og nu vil I have dem fri fra deres trællearbejde!« Og han pålagde dem endnu flere byrder. Da de klagede til kongen, svarede han, at de var dovne, og det var derfor, de ønskede at rejse, men der ville ikke blive lempet på noget. Da de, der havde klaget til Farao, mødte Moses og Aron, bebrejdede de dem, at de havde vakt afsky mod dem hos Farao.

Da vendte Moses sig igen til Herren og sagde: »Herre, hvorfor har du handlet ilde med dette folk? Hvorfor har du udsendt mig? Siden jeg har været hos Farao og talt i dit navn, har han handlet ilde med dette folk, og frelst dit folk har du ikke!«

Men Herren sagde til Moses: »Se, jeg gør dig til Gud for Farao, men din broder Aron skal være din profet, der skal sige alt det, som jeg befaler dig, til Farao, for at han skal lade israeliterne rejse ud af sit land, men jeg vil forhærde Faraos hjerte og derefter gøre mange tegn og undere i Ægypten.«

Moses og Aron gjorde, som Herren havde pålagt dem, og da de kom til Farao, kastede Aron sin stav foran ham og hans tjenere, og den blev til en slange. Men Faraos vismænd og besværgere, som han lod tilkalde, gjorde det samme ved hjælp af deres hemmelige kunster, og stavene blev til slanger, men Arons stav slugte de andres stave. Men Farao var forhærdet, og han hørte ikke på dem, således som Herren havde sagt.

Den næste dag, da Farao gik til Nilen for at bade, slog Moses vandet med sin stav, og det blev til blod, så fiskene døde, og ægypterne havde intet vand at drikke. Og der kom frøer over hele Ægypten, og senere bremser, og til sidst lod Herren alt Ægyptens kvæg på marken dø af pest, men intet af israeliternes kvæg døde. Derefter sendte Herren bylder, senere hagl og græshopper over ægypterne. Herren sagde til Moses, at han ville lade endnu en plage komme over ægypterne, men så skulle Farao også lade israeliterne rejse. Moses sagde til Farao: »Så siger Herren: Ved midnatstid vil jeg drage igennem Ægypten, og så skal alle førstefødte dø, lige fra den førstefødte hos Farao til den førstefødte hos trælkvinden, og alt det førstefødte af kvæget. Men end ikke en hund skal bjæffe ad nogen af israeliterne.«

Derpå talede Herren til Moses og Aron og sagde: »Denne måned skal hos eder være den første af årets måneder. Tal til hele Israels menighed og sig: På den tiende dag i denne måned skal hver familefader tage et lam, eet lam for hver familie. Og dersom en familie er for lille til et lam, skal han sammen med sin nærmeste nabo tage et lam; det skal være et lydefrit, årgammelt handyr, enten af får eller ged. Det skal slagtes ved aftenstid, og noget af blodet skal stryges på de to dørstolper og overliggeren i de huse, hvor I spiser det. Kødet skal steges over ild, ikke koges, og hoved, ben og indmad må ikke tages fra. I må intet levne deraf til næste morgen, men hvad der bliver tilovers, skal brændes. Der skal spises usyret brød til. Og når I spiser det, skal I have bælte om lænden, sko på fødderne og stav i hånden, og I skal spise det i største hast. Det er påske for Herren. I denne nat vil jeg drage igennem Ægypten og ihjelslå alt det førstefødte, både blandt folk og fæ. Men for eder skal blodet på husene, hvor I er, tjene som tegn, og jeg vil gå eder forbi, og intet ødelæggende slag skal ramme eder, når jeg slår Ægypten. Denne dag skal være eder en mindedag, og I skal fejre den som en højtid for Herren, slægt efter slægt; som en evig gyldig ordning skal I fejre den, thi på denne samme dag førte jeg eder ud af Ægypten. Og det skal være en påskehøjtid og hvert år på samme tid.« *(Fortsættes).*

Den, som ikke selv vil anstrenge sig, fortjener ej venners hjælp.
Demosthenes.

Hvis godhed og venlighed blev taget bort fra livet, hvad var der da tilbage? *Cicero.*

De golde aks står i vejret, de fulde bøjer sig. *Dansk ordsprog.*

En god dag skal man prise om aftenen. *Dansk ordsprog.*

Kvindelig hjælpeforening

Vi sender alle vore elskede søstre overalt i den danske mission vore bedste ønsker for det kommende år. Må det bringe glæde, trøst og fred til Deres hjem og til alle, som lever der.

Vi er nu på tærskelen til et nyt år. Det er et tidspunkt, da de fleste af os standser op og tænker på, hvad der er hændt i det forløbne år, og tænker på, hvad de måneder, der ligger foran os, har i beredskab til os. Vi tænker på de vidunderlige velsignelser, det gamle år har bragt os, men prøver på at glemme, hvad der kan have været af ubehageligt. Vi ønsker at tage de glæder, den fremgang og den lykke, som vi har haft i det forløbne år, med os ind i det nye.

For de sidste dages hellige søstre findes der et vidunderligt privilegium. Det er en stor velsignelse at kunne være medlem af Kvindelig hjælpeforening og deltage i alt, hvad den tilbyder: Nært samarbejde med dem, vi elsker, arbejde og planlægning for de mindre heldigt stillede, opnåelse af åndelig føde til at hjælpe os til bedre at forstå hensigten med livet her på jorden, og hvorledes vi skal leve for at opnå den største glæde her på jorden og i det kommende liv for os selv og vor familie. Der er intet arbejde, der bringer os mere virkelig glæde og tilfredshed end at tjene vore medmennesker. Kvindelig hjælpeforening blev organiseret med dette formål for øje, og dette formål er der stadig for alle, som er medlemmer af denne store organisation. Når vi bringer lykke og glæde til andre, bringer vi det til mindst to personer, nemlig til den, vi hjælper, og til os selv.

Kvindelig hjælpeforening blev givet os med endnu et formål, nemlig: altid at arbejde flittigt for at overvinde det onde og for at udføre retfærdighed, for at oprette Guds rige, så hans vilje kan blive gjort på jorden så vel som i himlen. Må enhver af os være i stand til at sige, når vi nærmer os slutningen af 1956, at det har været det bedste år, vi har levet, fordi vi har gjort den største mængde godt. Vi huskede de syge og sorgfulde, enken og den forældreløse, de fattige og trængende, og bragte glæde og trøst til de modløse og til dem, hvis tro var vaklende.

Lad os alle i det nye år prøve at overvinde svaghederne og lade vore talenter vokse. Lad os arbejde i harmoni sammen både hjemme og i vor omgang med andre, og derved bringe den almene fred i verden lidt nærmere sin fuldendelse. Vi vil alle have byrder at bære, men lad os bære dem med et glad sind, og møde alle prøver, der måtte komme, med et tappert hjerte, og når fristelserne kommer, må vi da have mod og styrke til at overvinde dem.

Vi vil gerne udtrykke vor kærlighed og taknemmelighed til alle de vidunderlige søstre for Deres loyalitet og venskab, for den måde, hvorpå De så trofast har udført alt, hvad De er blevet bedt om, vi takker Dem for den fremgang, der er opnået i de Kvindelige hjælpeforeninger overalt i missionen.

Må dette år se alle gode drømme, håb og ønsker for vor elskede

organisation gå i opfyldelse, og må vi alle hjælpe med til at opfylde den hensigt, i hvilken Kvindelig hjælpeforening blev organiseret.

Vi bringer alle søstre overalt i missionen og alle andre steder vore bedste ønsker om et glædeligt nytår, og beder at det må blive fredfyldt og tilfredsstillende. Må vi opnå den sande glæde og fred, som kommer, når man fremmer Herrens værk. Må vore gode forsætter og ønsker om at gå fremad til større fuldkommenhed ikke formindskes, som dagene går, men må hver dag finde os med fornyet beslutning om endnu nærmere at følge den sti, der er vist os af den største af alle lærere, vor Frelser.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse:
Mary G. Sorensen, præsidentinde. *Mary Kaiser,* sekretær.

Søndagsskolen og Primary

Nadververs for januar og februar:

Jesus sagde til hende:

»Jeg er opstandelsen og livet; den, som tror på mig, om han end dør, skal han dog leve.

Og den, som lever og tror på mig, skal aldrig dø.«

Joh. 11:25—26.

Det år, som er gået, har været et af de største i Kirken med hensyn til fremgang. Mange mennesker har modtaget evangeliet; det første tempel i Europa i denne uddeling er blevet indviet og nr. to er påbegyndt. Tabernakel-koret har været over det meste af Europa; i Danmark har vi indviet en ny kirkebygning og to andre bliver påbegyndt.

Herren har sandelig velsignet os, og Han har givet os uanede muligheder. Hvad kan vi så gøre for at bringe evangeliet ud til andre?

Lad os et øjeblik se på menneskene omkring os. Hvor mange af dem tror på Gud? Naturligvis vil de fortælle os, at de tror på Gud, men den tro vil i de fleste tilfælde være en død tro, og den kan man ikke give videre til andre.

Måske vil nogle tænke, at der er da religionsundervisning i skolerne, og det er da for såvidt også rigtigt, men hør, hvad en lærerinde, som vi besøgte, sagde til os forleden dag:

»Det har da mindre at sige, om vi ved, hvem Gud er, når vi bare indrømmer hans eksistens. Det er vist meget tvivlsomt, at Maria virkelig var en jomfru og at Gud blev Fader til Kristus (altså en fornægtelse af Kristi Guddom); var det ikke lidt grusomt af Gud at tillade, at hans Søn blev ofret? Hvor kunne en kærlig Gud gøre det? Var det virkelig nødvendigt med så uendelig stort et offer, som det, Han bragte?« — Så vidt lærerinden!

Lad os fortælle Dem en lille erfaring, de havde i en dansk Primary for en måneds tid siden: Nogle drenge var kommet der for første gang. Præsidentinden fik en af dem »listet« til at slutte mødet med

bon. Da drengen forlod salen, stod der en vred og opbragt moder udenfor og modtog ham med et par knaldende lussinger. På spørgsmålet om, hvorfor hun slog drengen, svarede hun: Han er gået herhen uden at få lov, og han ved godt, at han ikke må gå herhen! — Hvem kan frigøre sig for den tanke, at den grædende dreng er løbet hjem og har grædt sine modige tårer måske i et mørkt kælderrum. Hans første erfaring fra Primary var bøn + lussinger. — Lærerinden græd også. Bless her heart!

Problemet er: Hvorledes kan Danmarks ungdom blive overbevist om, at Gud lever, når ikke hjemmet og skolerne (søndagsskolerne incl.) kan lære dem det? Hvorledes tør mennesker, som selv tvivler, påtage sig at undervise andre? Det er *umuligt* at så troens sæd, når man ikke er overbevist om Guddommen eller om evangeliets fuldkommenhed; det er langt mere sandsynligt, at man sår tvivlens sæd.

Hvorledes går det den danske ungdom, efter at den er blevet »konfirmeret«? Søger den stadig til kirken? NEJ. Næste gang man viser sig er, når man skal giftes, og måske ikke engang det.

Vi vil gerne her rette en alvorlig appel til alle forældre og til lærerne i alle vore organisationer. *Undervis Deres børn både med ord og i gerning.* Lad os få *alle* vore S.D.H.-børn til at komme til møderne, så de kan vokse op med et vidnesbyrd om, at Gud lever. Og lad os gå et skridt videre: lad os invitere naboernes børn til at følges med vore egne til Primary og Søndagsskole. At vi muligvis ingen børn har selv i den alder, skulle ikke afholde os fra at få naboernes børn interesserede. VI MÅ ALLE GØRE VOR DEL TIL, AT DANMARK IKKE TILSIDST BLIVER ET LAND, DER SÆTTER SIG OP IMOD DEN SANDE GUD. Kan vi ikke nok gøre en lille smule mere for at vise vor taknemmelighed mod Gud ved at få flere af de dejlige unger omkring os til at komme til vore specielle børnemøder? Vi er vis på, at vi kan. men har vi måske ikke tænkt alvorligt over det før? Kunne ikke de to ovennævnte eksempler være os en spore?

Lad os gøre et mægtigt fremstød!

Må Herren velsigne os alle dertil!

MOTTO for januar og februar:

ÆRBØDIGHED OG RESPEKT FOR VOR HIMMELSKE FADERS HUS.

»Se, mit hus er et ordens hus«, siger Herren, »og ikke et forvirringens hus.« — L. & P. 132:8.

Marion N. Davidson, præsident for S.S. og Primary.

Gensidig Uddannelses-forening

HELD OG LYKKE MED ALT, HVAD DU FORETAGER DIG!

For adskillige år siden, da en ung kvinde, som nu er mor til to sønner, bare var en lille pige, råbte hun altid efter sin far, når han tog af sted til kontoret om morgenen: »Held og lykke, Papa, med alt, hvad du foretager dig!« På spørgsmålet om, hvorfor hun altid råbte det, svarede hun: »Papa trænger til at få at vide, at jeg elsker ham,

og at jeg ønsker, at vor himmelske Fader vil give ham lykke til alt, hvad han skal foretage sig.«

Omvendt trænger de unge i Kirken til at vide, at *vi* elsker *dem* og ønsker, at vor himmelske Fader vil give dem lykke til alt, hvad de foretager sig. ALT, HVAD DE FORETAGER SIG!!

Det sker alt for tit, at den eneste berøring, vi har med dem (hvis vi i det hele taget har nogen), er ved en hastig gennemgang enten af en lektie eller en aktivitet. »Alt, hvad de foretager sig«, betyder vist egentlig, at vi skulle elske dem nok til, at det budskab, vi har at bringe dem — dette, at evangeliet er sandt, at det er vejen til et lykkeligt liv, at alene ved dets hjælp kan de opnå ophøjelse i livet herefter — skulle give genlyd for dem idag — hele dagen, i aften — hele aftenen, i morgen — og altid!

Der er mange af Kirkens unge, der overhovedet ikke kommer til G.U.F. Hvad kan vi gøre for at få dem til at komme? Der findes sikkert ikke travlere unge mennesker, end den unge pige, der slider for at få udmærkelse til studentereksamen, og den unge mand, der stræber efter at blive læge, *men som så samtidig har fået tid* til at blive henholdsvis Guld Gleaner og Master-M-mand. Hvorfor har de kunnet nå begge dele? Svaret kunne være: Fordi deres *ledere* elsker dem!

Hvad mener De om den moder, der har syv sønner at tage sig af, men hvis hele liv er viet til tjeneste for Mia Maids, fordi hun elsker vor himmelske Fader og disse unge piger nok til at kunne overkomme det? Der blev ikke forsømt noget. Tværtimod havde hun — foruden alt forberedelsesarbejdet til pigerne — tid nok til at tage sig af hver enkelt af drengene og af sin mand, som også var meget aktiv i Kirken. Mange af hendes Mia Maids er efterhånden også blevet Gleanere, men de vil altid velsigne hendes navn, fordi hun lærte dem at være samvittighedsfulde Sidste Dages Hellige, i »alt, hvad de foretager sig«.

En grensforstander fortalte om en enestående leder for drengene, at denne havde udtalt sig omtrent således: »Jeg skal helst tage den med ro, jeg duer ikke, hvor der skal fart på. Jeg vil gerne, om I vil lade være med at sætte mig i nogen førerstilling, bare lade mig arbejde med de drenge, jeg holder så meget af.« Denne ydmyge mand har haft tid til at tage med hundredevis af drenge på lejrture, han har været deres spejderleder og deres gruppeleder indenfor deres præstedømme i næsten 35 år. Mange drenge og unge mænd vil altid mindes ham med taknemmelighed som den leder, der vidste, at »...... hvad I gør mod en af disse mine mindste små, det har I gjort imod mig.«

Held og lykke med alt, hvad I foretager jer! Kunne der tænkes større lykke end at vinde ophøjelse i det celestiale rige?

Der er desværre alt for mange af evangeliets sandheder, der går tabt, fordi vi ikke er vågne nok overfor de opgaver, der er givet os; vi sover på vagten. Det er ikke så svært at lægge planer for det, vi vil gøre i morgen. MEN DET ER IDAG, VI SKAL TAGE FAT! DET ER IDAG, VI ØNSKER DE UNGE HELD OG LYKKE!

Kærlighed kan ikke være passiv; den er tværtimod stærkt aktiv. Det er den, der står bagved og hjælper os, når der skal lægges planer — mange planer —. Den styrker tilliden til dem, vi arbejder sammen med, og den tilskynder os til bøn — megen bøn — til vor himmelske Fader om hans hjælp til at fuldføre den vidunderlige opgave, der er givet os: at *elske* de unge til en ophøjet plads i hans rige.

Lige meget hvem vi er, hvor vi er, uden hensyn til opdragelse, skoleuddannelse og millieu, har vi dette løfte, hvis vi elsker vore medmennesker:

»Og tro, håb, barmhjertighed og *kærlighed* og med øjet alene henvendt på Guds ære *gør ham skikket* til dette værk.« (*L. & P. 4:5*).

DER HAR VI HELE HEMMELIGHEDEN! Så enkel er den.

Så vil vi fra generalhovedbestyrelsen og fra hovedbestyrelsen i København sige til vore ledere:

»Held og lykke med alt, hvad I foretager jer! Må vor himmelske Fader velsigne jer. I ved, vi virkelig elsker jer og ønsker jer lykke i livet her — og herefter.« *G.U.F.s hovedbestyrelse.*

Genealogisk forening

Sommerferietur til Bern.

Af hensyn til de forældre, der har skolesøgende børn, og derfor ikke godt kan komme til templet undtagen i den tid, børnene har ferie, har vi fået løfte om, at vi her fra Danmark måtte have adgang til templet i dagene 19., 20. og 21. juli 1956. — Det er ugedagene torsdag, fredag og lørdag. — Første gennemgang begynder kl. 12 middag om torsdagen, og der kan fortsættes med stedfortrædende arbejde for andre en eller to gange hver af de øvrige dage. — Første dag skulle gerne alle være tilstede og have deres børn med sig. — For at vi ikke til unytte lægger beslag på templet skulle der gerne være mindst 20 voksne, men det behøver ikke kun at være forældre med børn. — Det er Kirkens ønske, at så mange som muligt får deres tempelbegavelser og beseglinger i orden, så derfor meddeler vi dette allerede nu, for at søskende kan tænke over og i god tid lægge deres planer for sommeren 1956.

De, som kunne tænke sig at være med, bedes venligst give en foreløbig anmeldelse til missionspræsidentskabet, så vi kan arrangere en fællesrejse med bus eller på anden måde, så også turen til og fra Bern bliver en stor oplevelse. — Vi håber, at mange vil melde sig; bliver der for mange, kan der arrangeres tempelrejser også i maj og juni. — Ang. bekostningen skal der regnes med godt 500 kr. pr. deltager. — Af en lille fond, der er oprettet med dette formål for øje, kan enkelte låne et mindre beløb til hjælp til en sådan tempelrejse.

Hvis der er forældre, som har haft dødsfald i deres børneflok, skal der udfærdiges et genealogisk skema, som først skal en tur til Salt Lake City for at blive godkendt. — Alle spørgsmål besvares af

Genealogisk forenings hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.

Kredslærernes budskab.

Tempelægteskab.

Ifølge Herrens befaling er ægteskabet en pagt mellem en mand og en kvinde, og det er meningen, den skal vare evigt; Adams og Evas ægteskab blev indgået, før der var noget, der hed »død«, og deres forening skulle vare evigt.

Ud over verden indgås ægteskaberne i vor tid kun »til døden skiller eder«; så snart mand eller hustru dør, ophører ægteskabets gyldighed. Men det er ikke i overensstemmelse med Herrens planer.

Ægteskaber for tid og evighed — lig Adams og Evas — kan kun indgås i templer. Ordinancen udføres af en, som har guddommelig myndighed til at udføre den.

Profeten Joseph Smith sagde:

»Medmindre en mand og hans hustru indgår den evige pagt og bliver viet for tid og evighed ved det hellige præstedømmes fuldmagt og myndighed, medens de er i denne prøvestand, vil de holde op med at formere sig, når de er døde; det vil sige, de vil ikke få børn efter opstandelsen. Men de, som i dette liv bliver viet ved præstedømmets fuldmagt og myndighed og ikke begår synd mod den Helligånd, vil vedblive at forøges og få børn i den celestiale herlighed.«

Kirkens historie, bd. V: 391.

Alle, som indgår denne ægteskabspagt — i overensstemmelse med Herrens plan — har ikke alene fået løfte om at få børn i det celestiale rige, men de skal blive Guds sønner og døtre og tilhøre hans store familie. Til dem er det løfte givet, at de skal modtage Faderens rige i hele dets fylde. »Alle ting er deres.« De bliver hans børn, og Paulus har sagt: »Men når vi er børn, er vi arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt vi lider med ham, så vi også kan herliggøres med ham.« (Rom. 8:17). Ægteskab for tid og evighed er det »evige liv«s store gave, idet »evigt liv« betyder evig forøgelse.

Hvis Kirkens medlemmer gifter sig udenom templet, kan de kun blive viet for dette liv, og når de dør, holder deres ægteskab også op med at være gyldigt, selv om de ellers er værdige til at komme i det celestiale rige. Kommer de der, bliver det som tjenere, ikke som sønner og døtre. De kan ikke blive guder, og vil ikke få del i det celestiale riges fylde. Herren har sagt om dem:

»Når de derfor er ude af verden, da tager de hverken til ægte eller bortgiftes, men er som engle i himlen, hvilke engle er tjenende ånder, som betjener dem, som er værdigere til en langt større, ja, en overmåde stor og evig herlighed.

Thi disse engle overholdt ikke min lov, og derfor kan de ikke få afkom, men må forblive adskilte og alene, uden ophøjelse i deres frelste tilstand i al evighed, og er herefter ikke guder, men for evigt Guds engle.« (L. & P. 132:16—17).

Kredslærerindernes budskab

»...... Thi den samme ånd, som er i besiddelse af jeres legeme, når I går ud af dette liv, den samme ånd vil have magt til at tage jeres legeme i besiddelse i den evige verden.« (Alma 34:34).

Formål: At påpege, at den ånd, der besidder vore legemer her i livet, vil være med os efter døden.

Efter at Alma havde bedt folket om at plante Guds ord i deres hjerter, så de ville tro på Kristus, gav Amulek, hans kammerat, udtryk for dyb bekymring for andres velfærd, som det fremgår af den heftighed og inderlighed, hvormed han indtrængende bad sine brødre om at befri sig for synd, mens de endnu var her i kødet.

Vi hører ofte folk sige: »O, når jeg kommer på den anden side, vil jeg finde ud af, hvad der virkeligt er sandt, og så vil jeg gøre noget ved det.« På en eller anden måde formoder de, at de vil se ting og forhold i et andet lys efter døden, hurtigere kunne afgøre, hvad der er sandhed og have bedre lejlighed til at bevise ting og forhold og veje dem. Når de så er overbevist, tror de, at de let og hurtigt kan ændre deres vaner, så de bliver i overensstemmelse med det rette mønster.

Intet kunne være længere fra sandheden! Amulek fortæller os, at vi efter døden vil være i besiddelse af den samme ånd, hvad der igen vil sige, at vi vil have de samme tilbøjeligheder, samme indstilling og udsyn, som vi havde her i kødet.

»Folk vil ikke vide mere, når de er døde, end da de levede ...... De vil kun forstå evangeliets sandheder ved samme proces, som de forstår og fatter dem her.« (Melvin J. Ballard, Three Degrees of Glory, »Tre grader af herlighed«, side 25).

Dersom vi har været ligegyldige eller skeptiske her, vil disse egenskaber stadig være med os i den evige verden. Vi vil bibeholde de samme vaner og tilbøjeligheder, som udgjorde vort væsen og vor natur her. Vi vil ikke på mirakuløs vis afkaste karaktertræk, fejl eller svagheder blot ved at gå gennem dødens port.

Ældste Melvin J. Ballard giver os sin mening om dette emne i sin afhandling: »Tre grader af herlighed«:

»Lad ingen af os tro, at vi kan gå ned i graven og ikke have overvundet kødets fordærv og så i graven miste alle vore synder og onde tilbøjeligheder...... Det er meget lettere at overvinde og tjene Herren, når både ånd og kødet er forenet som eet......« (side 14, 25).

Denne indtrængende appel om at gøre vort liv bedre, mens lejligheden gives, burde give os stof til eftertanke og mane os til handling.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af **»Stjernen«** skal indsendes *inden den 5. ds.*

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdage:

København: Den 4. januar fylder søster Anna Wolf, Oehlenschlægersgade 65 B, 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 19. januar fylder søster Anna Christina Jensen 60 år. Hjertelig til lykke!

København distrikt.

Den 11. januar fylder søster Jónine Pálsson, Reykjavik, Island, 60 år. Hjertelig til lykke!

Skive: Den 20. januar fylder søster Emma Madsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Aarhus: Den 27. januar fylder søster Marie Christine Guldberg 80 år. Hjertelig til lykke!

Hjørring: Den 28. januar fylder broder Ludvig Frandsen Beck 60 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.:

Familien Alfred Sørensen, tidligere Randers, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de hjerteligste nytårshilsener til alle missionærer, søskende og venner i Danmark.

Bryllupper:

Silkeborg: Den 1. oktober viedes søster Lilly Brink til Jens Moeslund Christensen. »Stjernen« ønsker hjertelig til lykke!

Odense: Den 29. november viedes søster Gurli Elisa Gjennerskov Jensen til broder Svend Erik Gade Kristensen. »Stjernen« ønsker hjertelig til lykke!

Fra missionsmarken

Skive: Lørdag aften den 5. november blev der i Skive gren afholdt en dejlig og vellykket høstfest. Til vor store glæde var vor lille sal fyldt til bristepunktet, da klokken var 7, idet ialt 45, deriblandt medlemmer fra Nykøbing M. og Viborg samt missionærerne derfra, havde efterkommet vor indbydelse. Ole Rasmussen og søster Jensen Damgaard havde påtaget sig arrangementet og ledelsen. Efter at grensforstanderen, broder Alfred Jensen, havde budt velkommen, sang man »Marken er mejet«, og der blev indledt med bøn. Søster Damgaard læste en prolog og havde så alle sine dygtige agerende i ilden, skifte-

vis i morsomme sketches, musiknumre, oplæsning på jysk, sangsketches, missionærkor med guitar-ledsagelse, skipperhistorier, viser, loppecirkus, solosang og pantomime. Ind imellem var der konkurrencer med præmier for både børn og voksne. Broder Aage Dahl spillede på orglet for os. Efter en slutningssang af alle de optrædende fulgte den kulinariske afdeling i form af »hot dogs« m. m. Derefter fremviste ældste Holger Tychsen skønne farvefilm fra sin Europarejse. Efter at søster Damgaard havde takket alle på begge sider af rampen, sluttede vi med »Nu falmer skoven« og taksigelse, og derefter gik vi hver til sit — et hyggeligt samvær rigere. *J. D.*

Esbjerg: Fredag den 28. oktober 1955 afholdt Esbjerg grens sangkor en »sangkorfest«, hvori deltog alle sangkorets medlemmer, ialt 25.

Vi mødtes i kirkebygningen kl. 19,30, hvor vi fik serveret oksekødsuppe, oksesteg og dessert, og det var noget, der smagte! Under

spisningen blev der overrakt vor dirigent, distriktspræsident Gerald Jensen, en taktstok fra sangkoret, og vor pianistinde, fru Sørensen, fik blomster. Fru Agnete Pedersen havde lavet en sang til missionærerne, som alle vi danskere skulle synge; det var en meget smuk sang, som missionærerne var vældig begejstrede for.

Vi gik derefter op i G.U.F.-salen; vi havde hver fået den opgave at deltage i underholdningen med en eller anden ting, og vi havde det også morsomt; der var sange, både soloer, duetter og kvintetter, og der var klaversolo, sketches, historier og mange forskellige lege, som vi alle kunne være med til, og til sidst lo vi, så tårerne trillede ned ad kinderne på os. Det var en virkelig god aften, som vi alle ønsker at få flere af.

Der blev valgt en præsidentinde, nemlig søster Rita Classen.

Jeg vil gerne personligt takke alle, som var med, for alt, hvad de gjorde, for at vi kunne få en god aften, hvad vi jo også fik. Og mange tak til de søstre, som var med til at tilberede maden, og en særlig tak til søster Erna Petersen, som havde arrangeret hele aftenen.

Det var en aften, vi alle sent vil glemme. *C. N.*

København: Efter Kirkens orden var aftenmødet den første søndag i november overladt til Kvindelig hjælpeforening, og overalt i missionen blev der afholdt nogle storartede møder, som var en god propaganda for Kvindelig hjælpeforening og dens arbejde. Generalbestyrelsen i Salt Lake City, Utah, havde udarbejdet og udsendt programmet, hvis emne var »Vejen til fred«.

Fra *København* har vi modtaget følgende referat:

Kvindelig hjælpeforenings møde søndag aften den 6. november 1955 begyndte kl. 19 med sangen »Mester, se uvejret truer« og bøn ved søster Nielsine Kirsted. Præsidentinden, søster Anna Andersen, bød velkommen, hvorefter sekretæren, søster Inger Larsen, opretholdt Kvindelig hjælpeforenings autoriteter og funktionærer. Søster Anna Andersen talte om Kvindelig hjælpeforening og gav en oversigt over det i årets løb udførte arbejde, og Kvindelig hjælpeforenings sangkor under ledelse af søster Valborg Jørgensen sang »O, Gud, vor hjælp i svundne tid«. Derefter talte søster Annie Ringheim over emnet »Fred i hjemmet«, og koret sang »Herre, skænk os nu din fred«. Vi hørte så en tale af søster Solveig Als over emnet »Fred i verden«, hvorefter grensforstanderen, broder Gustav Olsen, talte om arbejdet i Kvindelig hjælpeforening. Søster Valborg Jørgensen læste et skriftsted (Johs. 14:27), og til slut sang koret Kvindelig hjælpeforenings sang: »Gud gav til blomster rigest skønhed«, og søster Rigmor Larsen sluttede med bøn. Tilstede 161. *I. L.*

Aalborg: Onsdag den 9. november 1955 afholdt G.U.F. i Aalborg i samarbejde med G.F.L. Rejsebureau en pragtfuld filmsaften.

Præsidenten for G.U.F., broder Henry Haupt, bød velkommen, hvorefter man sang »Zions ungdom«. Efter bøn ved ældste Fred L. Gregersen blev tiden overgivet til attachéen, hr. Korsberg, fra den canadiske legation, som gav en indledning til filmene. Den første film omhandlede canadisk kultur, opvækst og kunst og førte os på en rejse fra det østlige til det vestlige Canada, og man fik et virkeligt indtryk af den canadiske befolkning og kultur.

Den anden film omhandlede cowboyernes festuge i en lille prærieby i Midt-Canada med storslåede optrin af hestetæmning, indianeroptrin og forskellige optrin og lege, som vakte stor munterhed.

Aftenen sluttede med sangen »Fred hviler over land og by« og bøn ved søster Grete Haupt. Det var en dejlig aften, vi havde haft i hinandens selskab, og vi havde den glæde at se mange af vore undersøgere hos os. Tilstede 182. *H. H.*

Esbjerg distrikt: Lørdag den 12. november afholdt *Esbjerg* grens sangkor koncert for søskende og venner i *Kolding*. Efter at ældste Tormod Andersen havde budt koret velkommen til Kolding og velkommen til alle de fremmødte, opførte Kolding søndagsskole en lille vellykket sketch, »Prinsessen på ærten« i moderniseret udgave, hvorefter tiden blev overgivet til sangkoret under ledelse af dirigenten, ældste Gerald Jensen.

Koret sang en del numre, og til afveksling blev der spillet violinduet og klaversolo og sunget kvartet af missionærerne samt blandet kvartet.

Efter en tak til koret for den vellykkede koncert blev der serveret forfriskninger, og så vendte koret tilbage til Esbjerg, en oplevelse rigere.

Kolding gren har bedt »Stjernen« bringe en hjertelig tak til Esbjerg grens sangkor for den dejlige koncert og til alle de tilrejsende for deres tilstedeværelse. *A. S.* og *J. J.*

Vejle: Fredag den 25. november afholdt Vejle G.U.F. en efterårsfest, hvortil alle søskende og venner var indbudt.

Efter indledningssangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved søster Nathalie Hansen bød 1. rådgiver, ældste Milo Bowen, velkommen, og derefter gik vi over til underholdningen, som bl. a. bestod af mundharpemusik af missionærerne, en duet ved Benthe Molbeck og Kirsten Olsen og oplæsning ved broder Carl Hansen, og til slut hørte vi nogle grammofonplader, som var optaget ved stævnet i Esbjerg.

Efter underholdningen legede vi forskellige lege, og til sidst sang vi »Gør hvad er ret«, og ældste Keith Mortensen sluttede med bøn.

Derefter serverede søster Mildred Sørensen kage og orangeade for os. Vi var 22 tilstede, og vi var alle enige om, at vi havde haft en dejlig aften. *K. N.*

Aarhus: Den 17. november havde vi haft Primary i *Højbjerg* et halvt år. Vi begyndte i en privat lejlighed, men da børnenes antal stadig voksede, måtte vi snart se os om efter et større lokale. Det lykkedes os at få et lokale, hvor der er plads til ca. 60 børn, og som er godt indrettet til formålet.

Der er vist os megen imødekommenhed i vort arbejde, bl. a. kan vi nævne, at den dame, som leder Indre Missions søndagsskole i samme lokale og har sit orgel stående der, på vor forespørgsel, om vi måtte benytte orglet, svarede, at det skulle være hende en stor glæde, hvis vi kunne have gavn af det. Med hensyn til lejemålet af lokalet har vi også mødt megen venlighed, bl. a. har vi fået lov til at benytte servicet i køkkenet vederlagsfrit til vore fester som en slags påskønnelse, fordi vi altid har efterladt lokalet ryddeligt og pænt.

Der er selvfølgelig også nogle, som har forsøgt at skade os i vort arbejde med Primary, men det har vist sig at være til gavn for os i stedet for, idet det blot har virket som propaganda for sagen. Herren har velsignet vort arbejde således her i Højbjerg, at vi i dag har 38 indskrevne børn. I november har det gennemsnitlige antal af tilstedeværende børn været 31 pr. uge, og det er med tak til Herren, at vi ser det første halve år bag os.

Jeg tror, at hvor der er en sidste dages hellig familie, kan der også være en Primary, og måtte der i det nye år blive oprettet endnu mange Primaryorganisationer her i Danmark; det er jo Guds vilje, at evangeliet skal forkyndes på alle måder og ved enhver lejlighed, og derfor kan vi også forvente hans velsignelse i dette arbejde.

Nanna Pedersen, Præsidentinde for Højbjerg Primary.

Thanksgiving day

Thanksgiving Day, som er den sidste torsdag i november, fejres hvert år som en af de største helligdage af alle amerikanere over hele verden. Også missionærerne i den danske mission fejrede dagen, og vi bringer hermed et par billeder fra den fest, som missionærerne i

Fra Thanksgiving Day.

København og Amager gren holdt i den nye kirkebygning på Amager. Det ene billede viser missionærerne ved det festligt smykkede bord, hvor de fik serveret kyllinger med mange slags grønsager samt ægte amerikansk pie. Det andet billede viser søstre fra Kvindelig hjælpeforening i Amager gren, som havde tilberedt og serverede maden.

Fra Thanksgiving Day.

Horsens: Lørdag den 26. november holdt Kvindelig hjælpeforening i Horsens gren sin årlige bazar i lokalerne i Smedegade. Præsidentinden, søster Kristine Clausen, bød velkommen, og der åbnedes med sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved grensforstanderen, broder Kristian Pedersen. Derefter blev tiden overgivet til Aarhus grens sangkor, som glædede os med sit besøg og overtog den første del af programmet med forskellige vel udførte sangnumre. Så tog vore egne lokale kræfter fat med hr. Jørgen Leed som konferencier. Denne del af programmet vekslede med morsomme sketches, sang og musik. Efter en sang af forsamlingen og bøn ved broder Ejnar Due Jensen, blev boderne åbnet for salg, og der var rivende afsætning både på spiselige ting og ved forlystelserne. Der blev holdt auktion over særlige håndarbejder, og der blev omtrent udsolgt. Vi var meget glade for resultatet og taknemmelige mod enhver, som havde støttet bazaren. Vi blev glædelig overrasket over missionspræsidentparrets besøg og iøvrigt over alle de mange tilrejsende. Salen var fyldt til trængsel, ca. 80 tilstede. *I. P.*

København: Tirsdag den 6. december havde Kvindelig hjælpeforening i København sin årlige julemiddag for grenens medlemmer over 60 år. Kl. 18 samledes 48 søskende ved det smukt pyntede bord, hvor de blev budt velkommen af præsidentinden, søster Anna Andersen. Maden blev velsignet af missionspræsident Junius M. Sorensen. Det var en rigtig julemiddag med flæskesteg, rødkål og brunede kartofler og chokoladebudding med masser af mandler, der hver blev honoreret med en mandelgave! Da vi alle var mætte, læste søster Mary G. Sorensen jule-evangeliet, og Kvindelig hjælpeforenings sangkor, for sidste gang under ledelse af søster Valborg Jørgensen, der nu tilhører Amager gren, sluttede denne del af festen med »Glade jul«.

Kl. 19,30 var der julefest for alle grenens medlemmer, og en hel del søskende, der var under de 60 år, mødte op. Juletræet blev tændt, og til tonerne af de kendte, gamle julesange gik vi alle rundt om træet. Derefter var der underholdning, bestående af en missionærkvartet, sang af Kvindelig hjælpeforenings sangkor, en julekomedie, spillet af seks unge piger, en solosang, »Der er noget i luften«, ved søster Valborg Jørgensen, og en oplæsning, en fortælling af Selma Lagerlöf, ved søster Anna Kragh. Det var en dejlig aften! *M. K.*

Bemærk! De fotografier, der indsendes til optagelse i »Stjernen«, bedes *altid* på bagsiden være forsynet med den pågældende grens navn samt andre oplysninger, f. eks. organisationens navn og dato. Vi modtager så mange billeder, at der let vil kunne ske forvekslinger, hvis de ikke, når vi modtager dem, er forsynet med de nødvendige oplysninger.

Aalborg: Da ældste Frederik L. Gregersen, som var grensforstander i Aalborg, er blevet afløst fra sin mission og skal rejse hjem, er Aalborg gren blevet omorganiseret, og følgende er blevet indsat i grensforstanderskabet: Sardus Sørensen, grensforstander, Anton Falden, 1. rådgiver, Frode Madsen, 2. rådgiver, og Eli Hansen, grenssekretær.

Vi beder, at Herren vil velsigne disse brødre i deres ansvarsfulde kald.

Velsignelser:

Aarhus: 16. oktober: Laurits Møller Byrgesen og Gerda Gravengård Byrgesens søn, Anker Gravengård Byrgesen, velsignet af Arthur Haun.

Ordinationer:

Aalborg: 21. november: Frode Othenius Madsen ordineret til ældste af ældste Frederik L. Gregersen.

Aarhus: 11. september: Leonhardt Tang Ancher ordineret til diakon af ældste N. Henry Larsen.

Verner Palle Sørensen ordineret til diakon af Laurits Larsen.

23. oktober: Børge Gottlieb Møller ordineret til præst af ældste N. Henry Larsen.

30. oktober: Erik Hoffmann Pedersen ordineret til diakon af Laurits Larsen.

Sidenius Regnar Thomassen Neergård ordineret til ældste af ældste N. Henry Larsen.

6. november: Niels Sørensen ordineret til lærer af Laurits Larsen.

Martin Peter Sørensen ordineret til lærer af ældste N. Henry Larsen.

Herning: 6. november: Walther Henrich Rühe Overgård ordineret til diakon af ældste Kai Lykkegaard Nielsen.

Randers: 13. november: Ejgil Bryldt ordineret til diakon af Alex Nielsen.

Dødsfald:

Frederikshavn: Den 14. november døde broder Jens Christian Sørensen, 82 år gammel. Æret være broder Sørensens minde!

Amager: Den 1. december døde broder Carl Helgo Jensen, næsten 82 år gammel. Søndag den 4. december afholdtes en sørgehøjtidelighed i Amager grens kirkebygning, og mandag den 5. december blev båren ført til Randers for at blive jordet der. Æret være broder Jensens minde!

DÅB

KØBENHAVN:

6. november:

Egon Otto Auerbach, døbt af ældste Grant R. Ipsen, håndspålæggelse af ældste A. Gary Anderson.

Bent Ove Qvist, døbt af Flemming Hall, håndspålæggelse af samme.

AALBORG:

29. november:

Ludvig Peter Christensen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Walther Albert Nielsen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Karen Inga Nielsen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af ældste Enoch Henriksen.

Dorte Anni Nielsen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af Anton Falden.

Morten Pedersen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Gerda Kristine Kristensen Pedersen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af Sardus Sørensen.

Finn Bloch Pedersen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af ældste David Hansen.

Birgith Erngård Sørensen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af ældste H. Wayne Schow.

Ruth Erngård Sørensen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af ældste Gerald Hacker.

2. december:

Svend Erik Holstein Johansen, døbt af ældste Frederik L. Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Ruth Thamar Madsen Johansen, døbt af Frode O. Madsen, håndspålæggelse af Sardus Sørensen.

Tove Andreassen, døbt af Charles Larsen, håndspålæggelse af Anton Falden.

RANDERS:

20. november:

Andrea Jørgine Rasmine Kristoffersen Hansen, døbt af ældste Juan S. Hansen, håndspålæggelse af ældste Dale Hammond.

AARHUS:

27. november:

Niels Hansen, døbt af ældste Galen D. Tirrell, håndspålæggelse af ældste Don C. Barg.

Anne Sofie Rasmussen Hansen, døbt af ældste N. Henry Larsen, håndspålæggelse af samme.

Gunde Caroline Cecilie Christiansen, døbt af ældste N. Henry Larsen, håndspålæggelse af samme.

Klara Hansine Ditlevsen Nielsen, døbt af ældste Juel Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Inga Henny Nielsen, døbt af ældste Juel Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Emigrationer:

Silkeborg: Den 30. november er Knud Rasmussen, Sonja Johanna Jarmark Jensen Rasmussen og Jytte Jarmark Rasmussen emigreret til Salt Lake City, Utah.

Missionærforflyttelser:

7. november: Wayne H. Hansen fra Odense til Esbjerg.
Gerald Clifton Henricksen fra Esbjerg til Odense.
Juel Dean Gregersen fra Aarhus til Randers.
Brenton A. Pack fra Randers til Aarhus.

10. november: David Joseph Johnsson fra København til Fredericia.
Royle Johnson fra Fredericia til København.

26. november: Robert A. Bryson fra Helsingor til Kobenhavn.
Howard D. Christensen fra Helsingør til Kobenhavn.

1. december: Lee K. Christensen fra Esbjerg til Kolding.
Charles Broberg fra Esbjerg til Kolding.
Wilbur Neil Jensen fra Herning til København.
Vaughn Rasmussen fra København til Herning.

Missionærankomster:

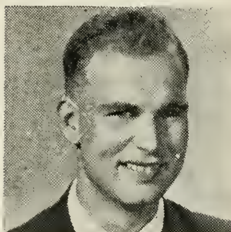
Med »Kungsholm« fra New York over Göteborg er den 18. novemvember 1955 følgende missionær ankommet til den danske mission: Karl Perry Woolsey jr. fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn.

Med juleskibet »Kungsholm« fra New York til København er den 13. december 1955 følgende missionærer ankommet til den danske mission:

Arlo Jørgensen fra Rigby, Idaho, beskikket til at arbejde i Svendborg.

Allen R. King fra Rupert, Idaho, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission.

Karl P. Woolsey.

Arlo Jørgensen.

Allen R. King.